Моя краса легка, і це вже радість.
Я ковзаюсь дахом вітрів,
Я ковзаюсь дахом морів.
Я вже сентиментальна,
Вже без поводиря.
Уже не рухаюсь шовково по дзеркалах,
Я занедужала камінням і квітками.
Люблю візерунки у хмарах,
Люблю надхмар'я в леті птахів.
Я стара, але тут я прекрасна,
І тінь, яка зійшла з глибоких вікон,
Береже вечорами чорне серце моїх очей.